

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ดีแล้วไม่ยุ่ง

ธรรมเป็นของลึกลับมาก สัตว์โลกจึงมีตบอดไม่มองเห็นธรรม อย่างอื่นเห็นหมด แต่เรื่องธรรมมองไม่เห็นหรือไม่มองก็ไม่ทราบแหละ เราคิดว่าไม่มองละมากกว่า ถ้าหากสนใจมองแล้วเห็น พระพุทธเจ้ามองดูธรรมเพื่อจะนำมาสอนโลก เจอธรรม พระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมาเรียกว่าเจอธรรมเต็มพระทัย จากนั้นก็ประกาศธรรมสอนโลก เบญจวัคคีย์ทั้งห้าเป็นผู้รับพระโอวาทที่เลิศเลอของศาสดาเป็นปฐมฤกษ์ นี่ละธรรมนี้ยากที่ใครจะมองๆ คือมองแต่ด้านวัตถุ ด้านวัตถุมันหยาบมองเห็นได้ง่าย แล้วกิเลสชอบให้มองอย่างนั้นด้วย

กิเลสเป็นข้าศึกของธรรม กิเลสไม่ให้มองทางด้านธรรมะ เหมือนว่าปิดหูปิดตา เอาไว้ไม่ให้มอง โลกจึงไปทางกิเลสจูงจุมกไป จูงจุมกไปตามกิเลส เรียกว่ากิเลสจูงจุมก สัตว์โลก ธรรมนี้จูงใจขึ้นๆ จากหล่มลึกลับๆ ที่ถูกกิเลสไล่ลงไป โลกจึงไม่มีใครจะสนใจในธรรม เฉพาะเมืองไทยเรานี่พลเมืองมีมากขนาดไหน มีใครสนใจในธรรม สนใจตั้งแต่พื้นแต่ไฟคือกิเลสทั้งนั้น เพราะฉะนั้นโลกนี้จะมีมากน้อย ใครจะมีจะจนขนาดไหน ไม่พ้นที่จะเอาไฟเผาตัวเอง แล้วก็เผากระจายออกไปทั่วดินแดน โลกจึงหาความสงบสงัดไม่ได้ หาความเย็นนอกเย็นใจ พุดอย่างย่อๆ ว่าไม่ค่อยมี พุดว่าไม่มีมันก็มีอยู่บ้าง แต่มีก็เป็นเครื่องล่อของกิเลสนั่นแหละ ธรรมไม่มีให้เพลิน ถ้าธรรมมีนี่แน่ใจ เป็นอย่างนั้น ละสัตว์โลกจึงลำบาก

คิดดูพระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้ว ทรงปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าก็ยังไม่เจอของจริง พอเป็นพระพุทธเจ้าเต็มภูมิ ตรัสรู้เต็มภูมิจำขึ้นมา เจอของจริงที่นั่นะ ของจริงมีตั้งแต่แบบที่ว่าช่วยไม่ได้จะแก้ไม่ได้ เป็นอย่างนั้นละ มีแต่อาการหนักๆ ทั้งนั้น ที่มีอาการเบาที่เล็กน้อย เช่นพวกคนไขว้เข้าไปหาหมอ ผู้นี้ผ่านออกมาได้ ที่ตายสุดวิสัยก็มี แต่ผ่านออกมาได้เป็นจำนวนมาก ถ้าธรรมมีสนใจในธรรมแล้วผ่านออกมาได้ อันนี้มันไม่สนใจนั้นซิ แล้วหมอก็ไม่ค่อยมี หมายถึงหมอธรรมโอสถ หมอทางด้านธรรมะไม่ใช่ด้านวัตถุไม่ค่อยมีเสียด้วย

ที่แรกก็มีพระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมา กระจายออกมาเป็นสาวก เป็น สงฆ์ ธรรม คจ ฉามิ ขึ้นมา ออกมากระจายเพียงเล็กน้อยนะ เวลาเจอของจริงทรงท้อพระทัยไม่ยกสั่งสอนสัตว์โลก คือมองดูแล้ว โรคภัยมันจะเข้ากันไม่ได้ โรคมันมีแต่ประเภทไอซียู ไปก็วิ่งเข้าห้องไอซียูที่หมออดทนระอาใจ ซึ่งจำต้องรักษาด้วยมารยาทจนถึงวันตาย ถ้าเข้าห้องไอซียูมันไม่มองใครแหละ หมอมันก็ไม่มอง ยามันก็ไม่มองใช้ไหมว่าซิ หรือว่า

หลวงตาเอาอ้อยไปขายสวนมันผิดแล้วหรือ พิจารณาด้วยธรรมไม่ผิด ไม่เห็นก็จิตเห็น ธรรมเห็น มีแต่ประเภทไอชียูมากต่อมากนะเวลานี้เมืองไทยเรา ถ้าต่างคนต่างสนใจใน ธรรม นำธรรมไปปฏิบัติจะเป็นน้ำดับไฟๆ ไฟสงบแล้วโลกสงบ ที่โลกไม่สงบเพราะ ใจเป็นพินเป็นไฟ อย่าเข้าใจว่าเป็นกับอะไรนะโลกที่กำลังฆ่ากันสะบัดหันแหลกอยู่เวลา นี้ เวลานี้ก็กำลังฆ่ากันอยู่ทางไหนไม่ทราบแหละ กำลังเริ่มฆ่ากันแล้วมันจะลูกกลมใหญ่ แหละ นี่ออกจากใจที่มันลูกกลม

ใครก็ว่าใครเก่งๆ มันก็เหมือนหมากัดกัน ทั้งตัวแพ้วชนะเจ็บไปด้วยกันนั้น แหละ ถ้าลงได้รบกันแล้วไม่ว่าแพ้วชนะ มันเจ็บมันตายไปด้วยกันทั้งนั้น แล้วถือเอาว่า ประเทศนั้นแพ้ประเทศนี้ชนะ ว่าเอาเฉยๆ ความฉิบหายเป็นไปด้วยกันทั้งสองฝ่ายมัน ไม่ยกมาพูด ถ้าเป็นธรรมยกออกมาพูดทั้งสอง จะตายมากตายน้อย ใครแพ้ใครชนะ พวกนี้พวกสร้างความฉิบหายเอาไฟเผากันทั้งนั้น นั้น ถ้าเป็นธรรมเล็กอยู่ๆกัน เหตุผลกลไกมีขัดข้องตรงไหนแก้ไขตัดแปลงกันเพื่อให้เข้ากันได้สนิท

เหมือนอย่างร่างกายของเราเป็นโรคเป็นภัยที่ตรงไหน รักษาจุดนั้นเพื่อให้มัน หายไปๆ สงบไป อย่างน้อยสงบ มากกว่านั้นก็หายไปๆ อันนี้ถ้าเอาธรรมเข้าไปเยียวยา รักษาที่สงบโลกนี้ ถ้าเอากิเลสรักษานี้มีเท่าไรก่อไฟมากเท่านั้นๆ นี่ละโลกไม่ได้มอง ธรรม มองไปตามกิเลสจึงมีแต่พินแต่ไฟเต็มโลกเต็มสงสาร แล้วจะว่าใครฉลาด ไม่ได้มี ใครฉลาดละ อยู่ในกองพินกองไฟด้วยกันหาใครฉลาดไม่มี ถ้ามองดูธรรมแล้วมองดู เหตุดูผล เขาก็คนๆ หนึ่งสัตว์ตัวหนึ่ง มีหัวใจเหมือนกัน รักสงวนตัวเหมือนกันหมด อย่างว่าแต่คนสัตว์เขาก็รักสงวน

เรื่องความตายไม่ต้องไปศึกษาเล่าเรียนจากไหนสัตว์ก็รู้ กลัวตายด้วยกัน เมื่อ เป็นเช่นนั้นก็พิจารณาแก้ไขตัดแปลงเรื่องความตาย อย่าให้ตายด้วยการฆ่าฟันรันแทง เบียดเบียนซึ่งกันและกัน ตายให้ตายโดยหลักธรรมชาติสุดวิสัย ถ้าตายด้วยทริฎิมานะ ด้วยอำนาจของกิเลสนี้เรียกว่าตายอย่างเสียหายมากที่สุด ตายอย่างเลวร้ายของผู้ ทำลาย ไม่ใช่ของดี นี่ละถ้าธรรมเข้าไปตรงไหนสงบ นี่ไม่มีธรรม จิตใจเรามีตั้งแต่ความ ฟุ้งซ่านรำคาญอยู่ทั้งวันทั้งคืนหาความสุขได้ที่ไหนไม่มี ความสุขไม่มี เอาขึ้นไปอยู่บนหอ ปราสาทก็ไปร้องอยู่บนนั้นละ ครวญครางอยู่บนหอปราสาท เหมือนคนไข้ เอาไปตักไหนๆ มันก็ไปครวญครางอยู่นั้นละ ตามโรคที่เป็นหนักเบา ถ้าหากว่าหายจากโรคอยู่ไหนมัน ก็อยู่ได้สบายคนเรา

ขอให้ผู้มีธรรมในใจสบายเป็นลำดับลำดับไปนะ อยู่ไหนสบายๆ ไม่ได้เอามาอวด ละอันเรื่องฐานะสูงต่ำ ความโง่ความฉลาดนี้มันเป็นเหยื่อล่อของกิเลสหลอกให้หมากัด กัน มนุษย์เรามันเหมือนหมากัดกันๆ ถ้าเป็นธรรมแล้วเส็งดูหัวใจกัน ดูหัวใจกัน

เขาเป็นยังไง คนมีคณจมีหัวใจด้วยกัน รักสุขเกลียดทุกข์เหมือนกันหมด กลัวตายเหมือนกันหมด อันนี้เป็นหลักใหญ่พิจารณาเพื่อหลีกเลี่ยงเรื่องเหล่านี้ไม่ให้มี แก้ไขดัดแปลงกันไป ยอมรับเหตุผลของกันและกันโลกก็ไม่เป็นพื้นเป็นไฟ นี่ละเป็นธรรมรักษาโลกนะ

แต่นี้มันไม่ได้ฟัง มันเอาแต่กิเลสออกหน้าออกตา ใครก็ว่าใครดีใครเด่นแล้วก็ฆ่ากัน มันตายทั้งสองนั่นดีแล้วหรือตาย ใครดีใครเด่นตายด้วยกันทั้งสอง ใครแพ้ใครชนะมันเอามาพูดเฉยๆ ความฉิบหายความตายมันตายด้วยกันทั้งสองฝ่ายทำไมไม่มองดูตรงนั้น ไปมองดูอะไรความแพ้วความชนะ ใครตั้งเอาก็ได้มันยากอะไร นั่นละถ้ามองโดยธรรมท่านมองอย่างนั้น ถ้ามองทางโลกก็มองอย่างที่โลกเห็นกันนี่ละ ฆ่ากันเท่าไร ฉิบหายวายปวงไปเท่าไร ก็มีแต่ว่าชนะๆ เรื่อยไป ตายฉิบหายไปจนไม่มีมนุษย์เหลือเลย นี่ละเรื่องของกิเลสหาความสงบไม่ได้

กิเลสปกครองโลกปกครองด้วยพินด้วยไฟ ปกครองด้วยความยุ่งเหยิงวุ่นวายหาความสงบไม่ได้ ถ้าธรรมปกครองโลกสงบเย็นใจนะ ให้พากันเอาธรรมไปสงบเย็นใจ เช่นอย่างมาภาวนา ถ้าวันไหนจิตวุ่นวายมากเป็นเพราะอะไร ตามสาเหตุเข้าไป มันยุ่งเพราะอะไร ถ้าว่าอันนั้นเป็นของดีนี่มันไปยุ่งว่าเป็นของดีแล้วยุ่งทำไม ถ้าดีแล้วไม่ยุ่ง ถ้าดีสงบสุข อันนี้มันไม่ตีมันจึงก่อพินก่อไฟเผาหัวอกเจ้าของจนนั่งภาวนาก็ไม่ได้ อารมณ์อันนี้อารมณ์เป็นไฟ ให้ดูอารมณ์อันนี้ ระงับดับที่ต้นตอมันได้แก่จิต มันเกิดขึ้นจากจิตมันไปคว่ำเอาอารมณ์อะไรขึ้นมาเป็นพินเป็นไฟเผาตัวเอง ยังเพลินต่อความเผาของไฟอยู่ตายทิ้งเปล่าๆ นะ หาความสงบไม่ได้ ให้พากันพินิจพิจารณา

ธรรมมีในโลกมากน้อยจะเย็นๆ ถ้าไม่มีธรรมใครอย่าหวัง หวังอะไรก็ผิดหวังทั้งนั้นๆ ถ้ามีธรรมหวังไม่หวังก็สงบเย็นใจอยู่ภายในใจ เห็นไหมท่านภาวนาอยู่ในป่าในเขา ท่านทุกข์อะไรที่ไหน ชำระสิ่งที่พาให้เป็นทุกข์คือกิเลสออกจากใจๆ จางไปๆ ความสงบแน่นหนามั่นคงเข้าไปเรื่อยๆ สุดท้ายก็จ้ำขึ้นมาในใจ อยู่ไหนได้หมดท่านไม่ยุ่งกับอะไร พากันจำเอานะ นี่เริ่มลมออกหูแล้ว พอพูดนี้ดังขึ้นที่หูแล้ว พูดเราไม่ได้ยินละมันออกหูแล้ว พูดเพียงเท่านั้นละ เอาละพอ อย่างนี้ละเครื่องมือเทศน์สอนโลก มันชำรุดมากแล้วเวลานี้ เอ้อ เอาละหมอฟังเทศน์แล้วกลับไปได้นะ ได้อะไรเป็นคติบ้างให้นำไปพิจารณานะ เอาละพอ

วันพรุ่งนี้ท่านเจ้าคุณวัดโพธิ์ฯ จะพาบรรดาลูกศิษย์ลูกหามาคารวะมาอะไร ท่านเคยมาประจำทุกปีๆ โอ๊ย ๒๐ กว่าปี หรือ ๓๐ ปีแล้วก็ไม่ทราบ ท่านพาลูกศิษย์ลูกหามาประชาชนพระเถร วันพรุ่งนี้จะเต็มไปหมดศาลาเรา ศาลาใหญ่หลังนอกเต็มไปหมด ก็ไม่พ้นเราจะเป็นผู้ให้อิวาทแนะนำสั่งสอนอย่างนั้นเรื่อยมา ท่านจะพาลูกศิษย์ลูกหาทั้ง

ประชาชนตลอดพระณรรมาเต็มไปหมดละวันพຽงนี้ ผู้ให้การอบรมก็คือเรออีกแหละ
อย่างนี้เป็นประจำมาทุกปี ๆ ยังไม่ให้พระนะ ให้พรแล้วก็เลิกกัน

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz